

רגנל-פורטה

מי שיער למניעת נשירה מוקדמת

סוף סוף הגיע התכשיר שכה רבים ציפו לו זמן כה רב

הרצון הנצחי של בני אדם להימנע מהתגובה של רק נחלת המין החלש. גם הגברים אינם ששים לגלות את גילם האמיתי. אמנם, כרטיס הביקור של הזיקנה אינו תמיד דומה לגבי שני המינים, אולם ישנן תופעות שגברים ונשים כאחד נחרדים ממנו, ואחת מהן - נשירת שיער. באופן פרדוקסאלי, זוהי דוגמה בולטת, אע"פ שדבר זה אינו בהכרח ענין של זיקנה, בפרט כשהמדובר בנשירת שיער בטרם עת. מוקדמים למדע השיער ב"וולה" קבעו כי נשירת שיער מוקדמת - את לגבי גברים והן את מניעת השלילי - כל יותר לתחום הבריאות ולא לתחום הגיל.

לאחר מאמץ של שנים, מחקרים ונסיונות, יצא ממעבדות "וולה" בשוויצריה "רגנל פורטה", ורבים רבים נשמו לרווחה.

עקרון הפעולה של תכשיר סנסציוני זה - מבלי לגלות את כל הסודות המקצועיים-מדעיים - הוא למעשה יסוד הגישה החדשנית: פעולה בעת ובעונה אחת על שלושת התחומים החיוניים לשיער יפה ובריא: השיער עצמו, עור הקרקפת והשורשים בעומק העור. דבר זה מבטיח את החיוב של הרצוי - שמירת בריאות השיער, והן את מניעת השלילי - כל התופעות הגורמות, בין היתר, לנשירה.

(המשך מעמוד 23)
ישראל וכל הירי שלו היה ירידת גובה על פעולות של צה"ל נגדו. לעומת זאת, יום אש"ף התקפות קרקעיות על המובלעות לפני מיבצע ליטאני, ולחמת-התשה שהתבטאה, בעיקר, כירי ארטילרי על רצועת חדאד בתקופה שלאחריו. מטרתו היתה להביא למיטוט הרצועה וכוחות חדאד ולגרום לבריחה של אוכלוסייה נוצרית. מאחר שכושר העמידה והתגובה של הנוצרים היה נמוך, נאלץ צה"ל להעזר, כדי למנוע את כיבוש המובלעות, לפני מיבצע ליטאני (כפי שהיה בקיץ 1977), וכדי לשקט את מקורות הירי של אש"ף בתקופה שאחריו. ואז היה אש"ף מגיב בירי על ישובים ישראלים. כתוצאה מכך, ספגו יישובי הצפון הפגזות בשל הצורך להגן על רצועת חדאד שנוצרה להגן עליהם. בנוסף יצרה רצועת חדאד מתיחות עם יוניפי"ל ולעיתים אף עם המריונות החברות בו וכן גרמה למתיחות עם הפלאנגות.

עננת איודאות

אחרי מילחמת לבנון חל שינוי בפעילותם של כוחות חדאד וכיום משמש צד"ל ככוח-עוזר למשימות שיטור. חיילי צד"ל מאיישים מחסומים ומוצבים באזור השליטה של צה"ל ועיקר תועלתם נובעת מהיותם בני המקום ורוברי שפתו, מיכולתם להבריל בין לבנונים לפלסטינים-על-פי טביעת עין והתמצאותם בסכך התעודות השונות.

מותו של הרביסון חדאד הטיל עננה של איודאות על מעמד כוחותיו, בעיקר בהקשר ליחסיהם עם הממשל והצבא הלבנוניים. לנושא זה חשיבות לא מועטה, משום שאם יוטל עליהם לשמור לברם על ביטחון הדרום, הרי שמידת יעילותם תושפע במידה רבה מיחסיהם עם הממשל וצבאו.

בתקופתו של הנשיא סרכיס ניסה צבא לבנון לפעול נגד כוחות חדאד, וראש המודיעין הצבאי הלבנוני דאז, הקולונל ג'וני עברו, שלח סוכנים לדרום (שלה מהם נתפסו ונכלאו במיבצע של מארג"עיון). מתן לגיטימציה לעומת זאת, מתן לביטחון הממשל המרכזי לכוחות חדאד על-ידי הממשל המרכזי וקל על פעילותם באזור. בחירתו של יורש לחדאד משפעת על-ידי שיקולים אלה כאשר קיים ניגוד אינטרסים בין צה"ל לממשלה הלבנונית. צה"ל היה מעדיף שייבחר מישו מאנשי חדאד או קצין לבנוני נוה לישאל אשר יעדיף במיקרה הצורך את האינטרסים של הדרום ושל ישראל על פני אלה של הממשלה בכיירות (מה גם שזה עלול להתחלף). המימשל המרכזי לעומת זאת, היה רוצה למנות קצין שנאמנותו אינה מוטלת בספק ולהפגין כושר שליטה בדרום, דבר החשוב לו כעת גם בשל לחצי האמריקאים עליו. כוחות חדאד עצמם היו מעדיפים שהמפקד החדש יבוא מתוכם. אולם ספק אם המועמד שהוזכר, שרכב את המועמד לנעלי של חדאד.

בעייה אחרת שתעמוד בפני כוחות חדאד, אם יירשנו לשלוט לברם בדרום לבנון, היא פעילות של הפלאנגות נגד כוחות חדאד נבעה אמנם גם מהתנגדותם לחדאד עצמו, עקב היותו יונוניקולי בדתו (הפלאנגות הן גוף מוני מובהק), וקירבתו לכמילת שמעון. אולם הסיבה העיקרית שבגללה התנגדו הפלאנגות לכוחות חדאד (וגם חיסלו את המיליציה של כומיל שמעון) נובעת משאיפתן להיות הגוף היחיד המייצג את הנוצרים בלבנון. גורם נוסף בקרב כוחות חדאד שחרה לפלאנגות במיוחד, היה גיוסם של שיעים ומתן נשק בכייהם. על רקע זה ניסו הפלאנגות בעבר לפגוע בכוחות חדאד ולחבל ביחסיהם עם האוכלוסייה השיעית.

אמנם ניתן יהיה להימנע מפרסת כוחות חדאד באיזור שמצפון לזרחני

שיש בו ריכוזים גדולים של אוכלוסייה נוצרית ובסיסים של הפלאנגות. אולם גם בדרום יש כיסי אוכלוסייה נוצרית (כמו באיזור עיישיה-מחמודיה) ואוהדי הפלאנגות הנמצאים אפילו ברצועת חדאד המקורית. (כך, למשל, מהווה הכפר עין-אבל כשלושה קילומטר מדרום-מערב לעיירה השיעית כינת-ג'בייל שברצועת חדאד, מעוז של הפלאנגות, ורבים מתושבי הכפר הם חברי או אוהדי המיפלה).

הצעירים הנוצרים כצבאו של חדאד חשופים ברובם לחומר תעמולה של הפלאנגות ומעריצים את דמותו של שירי ג'בייל. כל עוד פעלו כוחות חדאד באיזור מצומצם, או הנשלט עליידי צה"ל ניתן היה לרסן את הפלאנגות. אולם אם יהיו פרוסים בכל הדרום לברם, לא יוכל צה"ל למנוע בייעילות פעילות של הפלאנגות נגדם.

מנהיג "אליאמל" ברי תחילה, לבטל את החוזה הישראלי-לבנוני

ועימות בין כוחות אלה ובין הפלאנגות עשוי לגרום לדמורליזציה בתוכם.

אשלייה מתוקה

בעייה נוספת נובעת מנוכחותו של יוניפי"ל בדרום-לבנון. אנשיו האו"ם עוצרים את חיילי חדאד במחסומים, מאיימים עליהם בנשק ומחרימים את נשקם. כיום יכולים אנשי חדאד לעבור במחסומים אלה רק בליווי של צה"ל.

כל עוד ערוך האו"ם בדרום-לבנון, לא יוכלו כוחות חדאד לפעול שם ללא סיוע של צה"ל, ונוכחות האו"ם שם אינה תלויה, כידוע, בישראל. יתרה מזאת, כל עוד צה"ל נמצא שם הוא מרסן את אנשי חדאד ומונע מהם לפעול נגד האו"ם.

אולם הבעיה ככרת-המישקל ביותר היא מידת הנכונות של האוכלוסייה השיעית בדרום-לבנון לקבל כוחות אלה ולשתף עימם פעולה. סביר להניח שהשיעים בדרום לא ייטו לשתף פעולה עם גוף שהוא נוצרי בעיקרו ונתמך על-ידי ישראל וכל עוד יישאר כזה אין זה משנה אם יעמוד בראשו חדאד או מישו אחר.

השיעים בדרום, או חלקם, עשויים נזקקו בעת צמיחת גרילה (או לשתף פעולה עם אש"ף כלוחמה כזאת) נגד כוחות חדאד - לוחמה אשר אנשי חדאד לא יהיו מסוגלים לעמוד בה. הימצאותם של שיעים בין אנשי חדאד לא תמנע פעולה נגדם, כשם ששירות שיעים כצבא לבנון איננו מונע מאל-אמל ללחום בו.

גורם נוסף - כל עוד נמצא צה"ל בדרום, הוא מרסן גם את האוכלוסייה כפי ומונע מהם לפעול נגד האוכלוסייה כפי שהיו רוצים לפעול. אולם אם יישארו שם לבר, הם עשויים להתעמר ולהתעלל באוכלוסייה האזרחית, מה שיצור תסיסה בקירבה, ואף לעשות מעשים אשר האחריות להם תוטל על ישראל ואשר יקוממו את אוכלוסיית הדרום.

הרעיון שצה"ל יסוג וישאיר אותם לשמור על הביטחון בדרום אינו

מתקבל בהתלהבות, בלשון המעטה, בקרב כוחות חדאד, החוששים, ובצדק, שהדבר יהפוך אותם ליעד עיקרי לגרילה (כיום הם נחשבים כעניי הגרילה מטרה מישנית והלוחמה מתרכזת ביעדי צה"ל).

הפירסומים שהיו לאחרונה על כוונת צה"ל לסגת מצידון ולהשאיר שם את אנשי חדאד עוררו אישקט בקירובם בדיוק מסיבה זאת. אנשי צד"ל שהביעו התנגדות לנסיגה של צה"ל מצידון (ביניהם קצין המיבצעים של כוחות חדאד, שבאסיל-אמה) העלו טיעון זה כאחד הנימוקים המרכזיים להתנגדותם לנסיגה.

מעבר לכל הבעיות הללו יש לכוחות חדאד אלו גם בסיסית, המכריעה כנגד יכולתם לשמור על ביטחון הדרום: הם פשוט מעטים מדי. אף או אפילו אלפיים חיילים לא מספיקים

מנהיג "אליאמל" ברי תחילה, לבטל את החוזה הישראלי-לבנוני

כדי לקיים ביטחון בדרום ברמה סבירה של יעילות (אפילו לא בגירה המערבית לבר) וגם אם יכפילו את כוחותיהם - עדיין יהיו מעטים מדי. לאור בעיית מקורות הגיוס העומדת בפני כוחות אלו אין גם סיכוי שבעייה זו תפתר. לפיכך המסקנה המתבקשת היא, את ההנחה שבכוחות חדאד יוכלו לשמור על ביטחון הדרום לברם ובכך לאפשר את נסיגת צה"ל איננה אלא אשלייה מתוקה.

נסיון לא-מעודד

לסני שעוברים לרון בכוחות מקומיים מקרב השיעים יש מקום להערה בקשר לפלאנגות. ברור לחלוטין כי כל ניסיון להביא את הפלאנגות לדרום יגרום להתפוצצות בקרב האוכלוסייה השיעית בדרום, כפי שהיה בשוף.

אולם נשמעות עצות להעביר את האיזור שבין האוואלי לזרחני לשליטת הפלאנגות. איזור זה, הוא הרגיש ביותר המצוי בשליטתו של צה"ל כיום. יש בו אוכלוסייה סונית בצידון, כצבא אוכלוסייה שיעית החיה בעיר ובכפרים שבאיזור. יש בו אוכלוסייה פלסטינית החיה בשני מחנות פליטים וכן אוכלוסייה נוצרית (כתוצאה מכך, כוחות צה"ל השוהים באיזור נאלצים לשמש כשוטרים ולמנוע מעשי-איבה בין העדות).

בקרב הכפרים הנוצריים שלאורך הגדה הדרומית של האוואלי יש כמה בסיסים של הפלאנגות והניסיון עימם אינו מעודד כלל וכלל. אנשי הפלאנגות התעמר באוכלוסייה הלא-נוצרית, התסיסו אותה והביאו את צה"ל לדרוש את פינוי בסיסים ככפר פאלוס (אם כי היו לדרושה זו גם סיבות אחרות).

בנוסף, הם נוהגים להמרות מדי פעם את האיזור שהטיל עליהם צה"ל שלא להסתובב עם נשק מצידון וכתוצאה מכך היו כבר כמה מיקרים של כמעט פתיחה באש בינם לסיורי צה"ל. ההיגיון שולל את מסירת השטח לשליטתם: צריך לזכור את צברה ושאלילא.

איתן עמיחי

הדברת מזיקים

בע"מ
מכומים לחברת ע"מ
(יוקיים), תולעי ע"מ, חרקים
ספרים ובגדים.

רמת-גן, רח' מודיעין 18, ת.ד. 2272
טל 05-790114 רש"מ סג' עסק 481/75
שמירה על בריאותך ורכושך

כוי זה אריק שחף?

אריק שחף מוכר מכשירים אלקטרוניים ומכוניות לישראלים במינכן - במחירי הנחה מדהימים! כדאי לך לטלפן כבר מנמל-התעופה (089)365095/6

מודעה זו תזכה אותך בבונוס נוסף!

סדיו החימום האנגלי

הדייג

במחיר הזה רק ריביירה בא בחשבון החל מ-6000 ש"י

3 שנים אחריות שיווק ושרותי אק"ש
להשיג בחנויות החשמל המובחרות וברשתות השיווק